

* * *

יוסי גמזו צה"ל לולים

הרבנות הראשית טוענת כי לבנות דתיות קשה עד בלתי אפשרי לקיים אורח-חיים דתי במסגרת צבאית. אך מחקר חדש ומפתיע מגלה כי חיילות דתיות בצה"ל דווקא מתחזקות בקיום מצוות הדת במהלך שירותן הצבאי יותר מהצעירות הדתיות שבחרו בשירות הלאומי. נתונים אלה מתפרסמים בספר "הכיפה והפומתה" שיצא מטעם המכללה האקדמית לחינוך "מאורות ישראל" באלקנה.
(מן העיתונות)

בדרך כלל רומזת המלה "צהלולים"
על יללות-שמחה מזרחיות
ששום קרקור לגטו העולה מן הלולים
של חבר אנוזים או פרגיות
איננו מסגל להתחרות בעצמתו
ולא בחדותו הקולנית
ואין עוד במקסבה או תאפלה צליל פדגמתי
לגיל ועליצות צהלנית.

אבל היום לצהלול שלי יש מרכאות
ממש כמו בשם צה"ל – וישקט
הסאונד המרנין שלו על אף כל מחאות
צבור הרבנים, והוא נוקט
צניעות מפלגת מסבות-אפוק מדתיות
למרות ששמחתו הלא מסוית
היא שבח לרבוני מנגן בנות-חיל דתיות
הממחישות תמורה המתהנית
בקרב נערות שומרות-מצוות שגיוסן
גובר יום-יום, שלא כפי שנדמה
כי הצבור האורתודוקסי כלל לא מחסן
מאלוצי הזמן והקדמה.

ואם כתוב ב"תהלים" "כבודך בת-מלך פנימה"
זה לא אומר שצה"ל הוא בחוץ
כמו בשנים בהן עוד שום בת-מלך לא הפנימה
את העבודה שטוב ושמחתי
שצבא העם יפר כצבא כל מגזריו גם יחד
וכל מגזר יתרום לפי כוחו
לבטחונה של ארץ שגם כך היא מפלחת
בין סקטורים שונים בין כה וכה.

ובפרט
שיש אסמכתא בתלמוד ובמשנה
שכתוב בה בשחר על גב לבן
כי כל פעם שלעם הזה שעת-חרום ישנה

אז חובת-גיוס מטלת כמובן
על כלם, ובנדון זה שום תרוץ אינם מוצאים
גם גדולי החכמולוגים, שפיוס
תורתם היא פטורתם – פי בעבר היו יוצאים
(בלי לראות בכך שום דין-גזרה אים)
להגן על עם וארץ במלחמת המצוה
כנהוג בארץ זו מקדמונה
שחתן מתוך חדרו נצא ולצדו נצבה
גם בלה ממש מתחת חפתה. (*)

ולכן בלב שמת, בלי סיגים ועכבות
יש לומר למתגייסות שומרות הדת
העושות את חובתן הלאומית: כל הכבוד!
ולואי שעוד תרבינה בעדת
הבנות האמונות על מטענן האמוני
מתנדבות אותן שרות זה לא מטריד
כי ככל שיתלכדו פיוס דתי וחלוני
סביב כל מה שמאחד, לא שמפריד
כך נבין כי מול אויבים מחוץ ומשמיעים מבית
חיוני הוא שביחד ובלי חת
קאן נחתר באותה רוח וממש באותו שיט
כי סוף-סוף כלנו בסירה אחת.

(*) מסכת "סוטה" ח. ז.